

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Bruntále rozhodl v hlavním líčení konaném dne 12. 11. 2003 v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Lumíra Čablíka a přísedících Blanky Vávrové a Vladimíra Chlebce t a k t o :

Obžalovaní

1) [redacted]

nar. [redacted] v [redacted] soukromý podnikatel, trvale bytem [redacted] ul. [redacted]

2) [redacted]

nar. [redacted] v [redacted] soukromý podnikatel, trvale bytem [redacted]

jsou vinni,

že
jako jednatelé [redacted] která byla plátcem DPH s povinností
podávat daňová přiznání k této dani měsíčně,

1. nepodali na Finančním úřadu v [redacted] daňové přiznání k DPH za měsíc únor 1998, přestože [redacted] obdržela dne [redacted] od [redacted] na základě faktury č. [redacted] ze dne [redacted] za dodávku strojního zařízení částku 470.000 Kč, přičemž nereagovali ani na výzvy finančního úřadu k podání daňového přiznání, kdy v důsledku této skutečnosti finanční úřad v souladu s § 44 zákona o správě daní a poplatků předpokládal, že daňová povinnost nevznikla, ačkoli tato ve skutečnosti činila 84.754,20 Kč,

2. nepodali na Finančním úřadu v [redacted] daňové přiznání k DPH za měsíc květen 1998, přestože [redacted] obdržela ve dnech [redacted] a [redacted] od [redacted] na základě faktur č. [redacted] ze dne [redacted] a č. [redacted] ze dne [redacted] za dodávku strojního zařízení celkovou částku 1.018.700 Kč, přičemž nereagovali ani na výzvy finančního úřadu k podání daňového přiznání, kdy v důsledku této skutečnosti finanční úřad v souladu s § 44 zákona o správě daní a poplatků předpokládal, že daňová povinnost nevznikla, ačkoli tato ve skutečnosti činila 183.700 Kč,

t e d y

ve většině rozsahu zkrátili daň,

t í m s p á c h a l i

trestný čin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 148 odst. 1 trestního zákona,

a z a t o s e o d s u z u j í

1) obžalovaný [redacted]
podle § 148 odst. 1 k trestu odnětí svobody v trvání 12 (dvanácti) měsíců.

Podle § 58 odst. 1 trestního zákona se výkon trestu **p o d m í n ě n ě** odkládá.

Podle § 59 odst. 1 trestního zákona se stanoví zkušební doba v trvání 2 (dvou) roků a 6 (šesti) měsíců.

2) obžalovaný [redacted]
podle § 250 odst. 3 trestního zákona za použití § 35 odst. 2 trestního zákona k **s o u h r n ě m u** trestu odnětí svobody v trvání 3 (tří) roků.

Tento trest je **n e p o d m í n ě n ý**.

Podle § 39a odst. 3 trestního zákona se obžalovaný pro výkon trestu zařazuje do věznice s dozorem.

Podle § 35 odst. 2 trestního zákona se současně **z r u š u j e** výrok o trestu v rozsudku Krajského soudu v Českých Budějovicích, č.j. [redacted] ze dne [redacted], jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.

Podle §§ 49 odst. 1, 50 odst. 1 trestního zákona se **u k l á d á** trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu v trvání 3 (tří) roků.

O d ů v o d n ě n í :

Oba obžalovaní se dopustili trestné činnosti tím, že jako jednatelé společnosti [redacted], jež byla plátcem DPH s povinností podávat daňová přiznání k této dani měsíčně, nepodali na Finančním úřadu v [redacted] daňová přiznání k DPH za měsíce únor a květen 1998, přestože [redacted] obdržela ve dnech 13. 2. 1998 od [redacted] za dodávku strojního zařízení částku 470.000 Kč, dále pak ve dnech 19. 9. 1997 a 10. 5. 1998 od [redacted] za dodávku strojního zařízení celkovou částku 1.018.700 Kč, přičemž nereagovali na výzvy Finančního úřadu k podání daňového přiznání, kdy v důsledku těchto skutečností Finanční úřad v souladu s § 44 zákona o správě daní a poplatků předpokládal, že daňová povinnost nevznikla, ačkoli tato ve skutečnosti činila 84.754,20 Kč a 183.700 Kč.

Obžalovaný [redacted] u hlavního líčení k bodu 1 uvedl, že daňové přiznání za únor 1998 nepodali, neboť žádný příjem [redacted] neměla, pokud jde o předmětný prodej strojního zařízení za částku 470.000 Kč, toto zařízení bylo již prodáno před tím, než firmu převzali. Fakturu 98014 nevystavili, tu podepsal pan [redacted] což je bývalý jednatel, navíc je na faktuře zkomoleno jméno pana [redacted]. Vzpomíná si, že šlo snad o nějaký zápočet. Od 30. 1. 1998 fakticky působil s panem [redacted] do vyhlášení konkurzu jako jednatel. Do 16. 4. 1998 působil ve firmě jejich účetní paní [redacted], poté si našla jinou práci a oni účetnictví předali panu [redacted]. Neví o tom, že by mu přišel nějaký přípis z Finančního úřadu, či výzva k hrazení DPH, nic podobného nepřevzal.

Pokud jde o bod 2, skutečně prodali stroje panu [redacted] a získali tak 1.018.700 Kč, však tyto finanční prostředky použili na nákup hnojiva, dále pak ochranných kultur pro další podnikání, doklady byly předány účetnímu [redacted]. Konkurz byl vyhlášen někdy koncem roku 1999 na návrh Konsolidační agentury, daňová přiznání měl vyhotovovat pan [redacted] spolupráce s ním byla dobrá, myslel si, že je vše v pořádku. Podepisoval nějaká daňová přiznání panu [redacted] i předem, než byly vyhotoveny, firma byla ale dvakrát vykradena, ztratila se část účetnictví, zbytek byl předložen [redacted] jako správci konkursní podstaty. Do 16. 4. 1998 zpracovávala daňová přiznání [redacted] některá z nich podepisoval, jednou bylo daňové přiznání odesláno nepodepsané. Zhruba 14 dní po ukončení spolupráce s paní [redacted] uzavřeli smlouvu s panem [redacted]. Na počátku roku 1998 firma stále zaměstnance neměla, kromě pana [redacted] a paní [redacted] kteří tam působili do dubna 1998. Vzhledem k tomu, že firma měla dluhy u předchozího dodavatele hnojiv, další hnojiva odebrali od firmy pana [redacted] z [redacted] Hnojivo a ochranné látky aplikovali společně s panem [redacted] osobně traktorem. Šlo asi o 200 ha ozimu. Úrodu sklídila firma [redacted]. Pošta byla zasílána do [redacted] na poštu, kde měli zřízený [redacted].

Obžalovaný [redacted] u hlavního líčení popsal, že žádnou fakturu z č. 1. 54 nepodepisoval, je na ní podepsán pan [redacted] který do dubna 1998 působil ve firmě a měl k dispozici razítko, v té době byl pověřen nákupem některých věcí pro firmu. Fakticky firmu přebírali 29. 1. 1998, kdy jim paní [redacted] vyjela z počítače hmotný i nehmotný majetek, když bylo uvedeno, že věci patřící firmě [redacted] se prakticky ve firmě již

nenachází, tento výčet předkládá soudu. Za této situace nemohli mít žádný příjem za únor či březen 1998 a nebylo ani co zdanit, šlo o obchody předchozích jednatelů a pravděpodobně snahu [redacted] k tomu, aby se předchozí obchod dotáhl do konce. Pokud jde o jejich aktivitu ve firmě, každý druhý týden na místo dojížděli, buď společně nebo jednotlivě, poštu si nechávali posílat do [redacted] na poštu. Do dubna 1998 pro ně pracoval [redacted] a paní [redacted]

Pokud jde o bod 2, obchod s panem [redacted] se skutečně uskutečnil, získané finanční prostředky použili na nákup hnojiv a ochranných látek, které se pak použily na ochranu rostlin. Doklady byly předávány panu [redacted], sám si myslel, že vše řádně zdanil, když jsme podepisovali nějaká daňová přiznání, to i nevyplněná. [redacted] měl zdravotní problémy a na jaře 2002 pak zemřel. Přišel mu pouze jeden přípis z Finančního úřadu, který zaslal panu [redacted]. Pak už nic dalšího z Finančního úřadu neobdržel a proto se domníval, že vše je v pořádku. První kontakt s panem [redacted] proběhl na jaře 1998, obchod se realizoval v dubnu či květnu, peníze jim vyplatil v hotovosti. Je pravda, že dostali od něj zálohu ve výši 500.000 Kč, bylo to někdy na jaře 1998. Neví nic o tom, že by záloha byla placena 19. 9. 1997. Kontakt s panem [redacted] se realizoval přes pana [redacted], tomu předkládaly písemné materiály, jako faktury a další věci, on je mi pak vrátil a písemné doklady se ukládaly v sídle firmy. Neví, ale myslí si, že účetní knihy vedl pan [redacted], neví, zda-li byly předány správci konkursní podstaty. Pokud je mu ukázána kupní smlouva z č.l. 59, 60, je pravda, že na straně 60 vlevo dole se nacházejí razítka firmy [redacted], jeho podpis. Kupní smlouva byla podepsána až dodatečně, aby s nimi [redacted] dále spolupracoval. Trvá na tom, že stroje ve firmě již nebyly, když firmu přebírali.

V souladu s částečným doznáním jsou obžalovaní z trestné činnosti usvědčování důkazy provedenými u hlavního líčení.

Svědkyň [redacted] u hlavního líčení popsala, že pracovala ve firmě [redacted] od dubna 1995 do dubna 1998 jako účetní. Podávala daňová přiznání nejprve čtvrtletně a pak měsíčně a to vždy, do dubna 1998, protože nemohla sehnat nové jednatele od počátku roku 1998, když firma prakticky nefungovala, nemohla být ani v práci, protože se tam zřejmě netopilo. Posílala proto daňová přiznání nepodepsaná na Finanční úřad, předtím o tom řekla [redacted], ten ji odpověděl, že také nemůže sehnat nové jednatele. Žádní zaměstnanci ve firmě nebyly. Sama měla počítač doma, zde i doklady, které ji předali, zpracovávala. Pak jim řádně předala účetnictví, to zůstalo v kanceláři, o žádných vloupáních do kanceláří neví, pouze to slyšela. Pokud jednala s paní z Finančního úřadu telefonicky, bylo ji sděleno, že nemá cenu podávat nepodepsaná daňová přiznání, o čemž nové jednatele nemohla informovat, neboť je nesehnala. Nový jednatelé ji navštívili dvakrát, jednou s penězi pro bývalé zaměstnance a podruhé, když chtěli předat účetnictví. Návštěvy probíhaly v délce okolo 10 minut. Dodatečná daňová přiznání nevyhotovovali. Všechny doklady, které dostala ohledně účetnictví, řádně zaúčtovala. Neví přesně, zda-li vyhotovila soupis majetku z 29. 1. 1998, ani co znamenají poznámky, pokud je tam napsáno prodej [redacted]. Nepamatuje si, že by firma do konce roku 1997 prodávala některé větší věci, jako jsou traktory apod., pokud by k takovému prodeji došlo, určitě by tyto účetní doklady prošly jejíma rukama. Nic ji neříká příjem finanční hotovosti 500.000 Kč, či zápočet z tohoto data, zápočty se dělaly naopak v době žní.

Svědék [redacted] u hlavního líčení popsal, že byl ustanoven Krajským soudem v Ostravě jako správce konkursní podstaty firmy [redacted], ihned poté požádal oba jednatele, tedy obžalované, aby doložili soupis majetku a veškeré účetnictví firmy. Veškeré výzvy se mu vracely jako nepřebíraná pošta, proto musel využít konkursní soud a hrozit případným trestním stíháním pro nespolupráci, asi po čtvrt roce mu přišla od jednatelů bedna s doklady, jež neobsahovala všechny doklady, na základě kterých bylo možno vyhotovit účetní závěrku. Navíc soupis majetku nekorespondoval s doklady, které prošel s účetním. Sám nedohledával doklady ohledně spolupráce s firmou [redacted] policie se jej na to také ptala, podobné doklady v účetnictví žádné nenašel. Veškeré účetní doklady posléze vrátil jednomu z jednatelů. Účetní knihy předány nebyly. V zaslaném účetnictví nebyla žádná smlouva o případné spolupráci s daňovým či účetním poradcem. Když jej kontaktoval Finanční úřad ohledně možnosti dodatečného daňového přiznání, musel jim sdělit, že nemá doklady, aby je mohl následně provést.

Svědčyně [redacted] u hlavního líčení popsala, že jako pracovník Finančního úřadu v [redacted] se dostala ke kontrole materiálů firmy [redacted], kde bylo zjištěno z materiálu Finančního úřadu v [redacted] to, že soukromý zemědělec si uplatnil odpočet DPH, avšak u firmy [redacted] to nemělo být daňově odvedeno. Proto učinila dotaz na soukromého zemědělce a následně zjistila, že došlo ke dluhu ve výši 183.700 Kč, následně byl materiál předán dalšímu pracovníkovi k vymáhání DPH.

Svědék [redacted] u hlavního líčení popsal, že prodával zemědělskou techniku a na inzerát zjistil, že firma [redacted] prodává některé věci, proto si domluvil telefonicky schůzku a v květnu 1998 v sídle této firmy, někde u [redacted] jednal osobně s obžalovaným o prodeji strojů a mechanismu popsaných na č.l. 225 a 227. Domluvili se následně na ceně a byly vyhotoveny jak dodací listy, tak i faktury, jež odpovídají těm z č.l. 228. Věci odvezl do podzimu 1998, hned při první schůzce zaplatil hotově 500.000 Kč, bylo to v květnu 1998. Ten den si žádné věci neodvážel. Asi do dvou měsíců byl doplacen zbytek těchto částek v hotovosti na místě samém, peníze vyplácel [redacted] byly u toho oba obžalovaní. V té době byl plátce DPH, následně uplatnil u Finančního úřadu odpočet. Zálohu 500.000 Kč zaplatil [redacted] v kanceláři, byl u toho i [redacted] s nikým jiným z jejich firmy nejednal. Na dokladu z č.l. 21 u kolonky „vydal“ není jeho podpis. Byli domluveni s obžalovanými, že stroje mohou používat do doby, než je odvezou s tím, že traktor jim ponechá do podzimu, aby mohli dokončit některé polní práce. Při první z návštěv bylo v kanceláři plno lidí, byly to osoby, kterým firma dlužila peníze za dodané zboží a zaměstnanci, kteří nedostali zaplacen. Vzpomíná si, že jeho peníze následně [redacted] mezi ně rozdělával.

Svědék [redacted] u hlavního líčení popsal, že v roce 1998 podnikal a je ředitelem firmy [redacted] firma se zabývá obchodem se zemědělskými komunitami, prodejem pesticidu a dalšími. Měli u společnosti [redacted] nezaplacenou pohledávku, na její výši si již přesně nevzpomíná, snažil se ji řešit s [redacted] a [redacted] později, když společnost přešla na nové vlastníky, tedy oba obžalované, jednali pouze s nimi a byl domluven zápočet s tím, že na místo finanční hotovosti převezmou stroje. Jeden nebo dva stroje skutečně převzali, celý dluh nebyl zaplacen a v rámci konkurzu

se následně připojili s pohledávkou 852.898,60 Kč. Pokud jde o doklady z č.l. 57 a 60, ty odpovídají tomu, co je zavedeno v jejich účetnictví, na výdajovém dokladu je podpis jejich účetní a na kupní smlouvě jeho podpis i razítko firmy. Neví přesně, kdy byla kupní smlouva podepsána. Pokud jde o firmu [REDAKCE], bylo tam v minulosti několik zástav kvůli toho, že neplatili dodané zboží hotově, ale většinou úrodou, proto neví přesně, kdy stroje od nich fakticky převzali. Předpokládá, že stroje byly převzány v době podepsání smlouvy. Na případnou výzvu je schopen doložit smlouvu, kdy stroje byly umístěny u spolupracující firmy před prodejem. Po podepsání smlouvy v roce 1998 žádnou úrodu od firmy [REDAKCE] nepřebírali. Je málo pravděpodobné, že by jim v roce 1998 dodávali jakékoliv zboží. Pokud uváděl u výsledku 10. 6. 2002, že u sepisu smlouvy a faktur byli oba obžalovaní, byla to pravda, pamatoval si na to lépe vzhledem k postupu času. Domnívá se, že postup při podepsání smlouvy byl takový, že peníze dostali dle dokladu a následně je vrátili zpět na vzniklé dluhy.

Svědék [REDAKCE] u hlavního líčení popsal, že působil jako jednatel společnosti [REDAKCE] do roku 1998, v [REDAKCE] počátkem roku převedl obchodní podíl s [REDAKCE] na oba obžalované a dohodli se s novými jednatelemi, že ve firmě zůstane asi po dobu 2 měsíců, aby jim předal veškeré účetnictví, stroje, zařízení a kontakty, aby mohli v hospodaření pokračovat. Nový jednatelem tam bývali tak dvakrát, třikrát do týdne, bylo jim řádně předáno jak účetnictví, tak byli seznámeni se všemi aktivy i pasivy firmy, u firmy [REDAKCE] dluhy společnost měla. Vzpomíná si, že ještě za jeho působnosti nějaká jednání s [REDAKCE] proběhla, faktická dohoda s podpisy smluv proběhly až s novými jednatelemi, sám u podepisování nebyl, domnívá se, že až poté byly stroje, jako traktor a další odvezeny. V nedávné minulosti předtím byly již stroje odvezeny a následně vráceny do firmy. Asi po dobu 1,5 měsíce se zdálo, že noví jednatelemi mají zájem pokračovat v hospodaření společnosti zemědělskou výrobou, pak jejich zájem polevil. Společnost měla slíbené úvěry na podnikání, plány do budoucna, ale také dluhy, část výroby pokračovala, bylo oseto na polích a podobně. Po dobu 2 měsíců v roce 1998 již ve firmě působil jen jako běžný zaměstnanec, plnou moc k zastupování nových jednatelemi neměl, žádné kontrakty neuzavíral a nevystavoval žádné faktury. Neví o tom, že by podepisoval na nějaké faktuře pana [REDAKCE] pokud je mu ukázána faktura z č.l. 54, jednotlivé položky tedy traktor a další byly skutečně předjednány s [REDAKCE] ale pokud jde o podpis u razítka firmy [REDAKCE] neví, zda-li jde o jeho podpis, neuvědomuje si, že by něco takového podepsal, ale vyloučit to nemůže. Pokud ve firmě pokračoval jako zaměstnanec firmy [REDAKCE] doklady podepisoval pouze se souhlasem předchozích jednatelemi. Neví, zda-li hnojiva a chemikálie byly dodávány jinou firmou než firmou [REDAKCE] V době, když ve firmě končil, tam byla kromě něj pouze účetní, většina zaměstnanců byla na Úřadu práce, firma přitom obhospodařovala něco přes 500 ha. Dluhy firmy [REDAKCE] vznikly v roce 1997 a týkají se dodaných chemikálií, případně nafty. Pokud jde o poznámky u strojů při předávce, jde o firmu [REDAKCE] tyto stroje byly skutečně této firmě předány, pokud jde o seznam a poznámky u strojů [REDAKCE] tyto předány nebyly, nebylo to dotažené do konce a konečné rozhodnutí činili noví jednatelemi. Není schopen přesně říci, zda-li stroje z faktury na č.l. 54 na firmě v době převzetí novými jednatelemi byly.

Obžalovaní jsou usvědčováni listinnými důkazy, a to zprávou Finančního úřadu v [REDAKCE] z č.l. 15, 16, ze které vyplývá, že firma [REDAKCE] epodala daňové přiznání

za měsíc květen 1998 v zákonném termínu do 25. 6. 1998, proto správce daně vyzval daňový subjekt k jeho podání výzvou ze dne 6. 8. 1998. Na výzvu nebylo reagováno, proto předpokládal správce daně, že daň v tomto zdaňovacím období je ve výši 0 Kč. Vzhledem k následně zjištěným obchodům mezi společnostmi [redacted] a [redacted] byla vydána další výzva k podání dodatečného daňového přiznání za květen 1998, jež byla zaslána [redacted] když 31. 8. 1999 byl vyhlášen konkurz na tuto společnost. Správce konkursní podstaty reagoval s tím, že neměl k dispozici příslušné účetní doklady. 19. 7. 2001 správce daně vydal dodatečně platební výměr, kterým vyměřil DPH ve výši 183.700 Kč, daň nebyla zaplacená. Ze zprávy Finančního úřadu v [redacted] z č.l. 43 soud zjistil, že k 26. 3. 1998 bylo Finančnímu úřadu v [redacted] doručeno přiznání daně z přidané hodnoty za období únor 1998 daňového subjektu [redacted] 36, to mělo podstatnou vadu, nebylo podepsáno, proto byla zaslána výzva s 15-tidenní lhůtou pro odstranění vady. Výzva byla doručena 30. 6. 1998, na tuto nebylo ze strany daňového subjektu vůbec reagováno. Podle § 21 odst. 8 zákona správy daně a poplatků, pokud nebude vyhověno výzvě správce daně, hledí se na toto podání jako by vůbec nebylo podáno. 17. 9. 1998 byla firmě [redacted] zaslána nová výzva k podání přiznání daně z přidané hodnoty za zdaňovací období únor 1998, na které jednatelé nereagovali. Nepodáním daňového přiznání k DPH za únor 1998 byla způsobena škoda na zkrácené dani ve výši 84.754,20 Kč.

Z faktury č.l. 17 soud zjistil, že dodavatel firma [redacted] na základě faktury č. 98014 dodala [redacted] s dnem splatnosti do 11. 5. 1998 za soubor strojů 274.500 Kč a to hotově. Z faktury č.l. 18 soud zjistil, že dodavatel firma [redacted] dodala [redacted] stroje a zařízení v ceně 744.200 Kč, ke dni splatnosti 10. 5. 1998. Dále jsou obžalovaní usvědčováni i z dodacích listů na č.l. 19 a pokladním dokladem z č.l. 20, kdy firma [redacted] převzala částku 744.200 Kč 10. 5. 1998. Z dokladů z č.l. 21 soud zjistil, že 19. 9. 1997 bylo vyplaceno firmě [redacted] 500.000 Kč jako záloha na nákup strojů. Z výzvy podání daňového přiznání z č.l. 22 soud zjistil, že Finanční úřad v [redacted] vyzval [redacted] doporučeným přípisem, který obdržel 10. 8. 1998 k tomu, aby podal daňové přiznání za květen 1998. Součástí přípisu je i poučení, že v případě nepodání daňového přiznání, je správce daně oprávněn předpokládat, že byla vykázána v daňovém přiznání daň ve výši 0 Kč. Z dodatečného platebního výměru z č.l. 17 soud zjistil, že tento u firmy [redacted] činil za květen 1998 183.700 Kč. Ze zprávy Finančního úřadu v [redacted] z č.l. 31 - 34 soud zjistil, že bylo provedeno místní šetření u subjektu [redacted] [redacted] kdy uvedený daňový subjekt účtoval ve zdaňovacím období roku 1998 faktury č. 98014 a 98015 vydané firmou [redacted] a uplatnil si tak odpočet daně za přijatá zdanitelná plnění v měsíci květnu 1998. Z notářského zápisu z č.l. 36 - 37 soud zjistil, že dne 23. 1. 1998 jednala valná hromada společnosti [redacted] a došlo ke schválení převodu obchodních podílů společníků [redacted] a [redacted] na nové společníky [redacted] a [redacted]. Ze zprávy Finančního úřadu v [redacted] z č.l. 43 soud zjistil, že dne 26. 3. 1998 bylo Finančnímu úřadu v [redacted] doručeno přiznání k dani z přidané hodnoty za zdaňovací období února 1998 daňového subjektu [redacted]. Vzhledem k tomu, že daňové přiznání mělo podstatnou vadu, když nebylo podepsáno, byla zaslána výzva s 15-tidenní lhůtou pro odstranění vady. Výzva byla doručena 30. 6. 1998, avšak nebylo ze strany daňového subjektu vůbec reagováno. Z ustanovení § 21

odst. 8 zákona o správě daně a poplatku přitom vyplývá, že pokud nebude vyhověno výzvě správce daně, hledí se na toto podání, jako by vůbec nebylo podáno. Dne 17. 9. 1998 byla společnosti [redacted] zaslána nová výzva k podání příznání k DPH za období únor 1998, na kterou jednatelé nereagovali a daňové příznání nepodali. Z příznání DPH z č.l. 45 soud zjistil, že [redacted] podalo příznání k DPH za únor 1998 25. 3. 1998, toto příznání daně však nebylo podepsáno. Ze zprávy firmy [redacted] z č.l. 48 soud zjistil, že předměty v kupní smlouvě obsaženy ve faktuře č. [redacted] byly řádně dodány, platba 470.000,20 Kč proběhla v hotovosti, jak to vyplývá z výdajového dokladu č. [redacted] odpočet DPH ve výši 84.754,20 Kč, uplatňuje řádné příznání DPH za únor 1998. Z další zprávy firmy [redacted] z č.l. 51 soud zjistil, že samotné stroje popsány ve faktuře byly zastaveny, protože firma [redacted] jim dlužila za dodané zboží. Z další zprávy firmy [redacted] z č. l. 55 soud zjistil, že výdajový doklad je potvrzen zástupcem firmy [redacted] zápočet nebyl proveden, proto zástupce firmy musel peníze fakticky převzít. Ze zprávy Finančního úřadu v [redacted] z č.l. 56 soud zjistil, že pokud jde o účetní případ z faktury č. [redacted] společnosti [redacted] a [redacted] ten byl uskutečněn a společnost [redacted] si následně uplatnila nadměrný odpočet za zdaňovací období února 1998. Z výdajového obchodního dokladu z č.l. 57 soud zjistil, že dne 13. 2. 1998 bylo vyplaceno společnosti [redacted] 470.000 Kč jako úhrada strojů dle kupní smlouvy. Z faktury č.l. 58 soud zjistil, že fakturou č. 98014 dodavatel [redacted] odběrateli [redacted] vyfakturoval položky dle kupní smlouvy a to traktor [redacted] a další návěsy a přívěsy v celkové výši 470.000,20 Kč. Dnem vystavení faktury byl 10. 3. 1998, den uskutečněného zdanitelného plnění 26. 2. 1998, den splatnosti faktury 24. 3. 1998. Z kupní smlouvy z č.l. 59 - 60 soud zjistil, že dodávající [redacted] kupujícímu [redacted] prodává věci, a to traktor [redacted] traktorový návěs, traktorový sklápěcí návěs a sklápěcí přívěs za celkovou kupní cenu 470.000 Kč. Součástí smlouvy ujednání, že v případě, že se prodávající rozhodne o zpětný odkup strojů uvedený v bodě 1, musí tak učinit ve dvou splátkách, ta první 26. 2. 1998 ve výši 340.000 Kč, druhá 12. 3. 1998 ve výši 130.000 Kč. V bodě VI. je pak uvedeno, že obě smluvní strany prohlašují, že si smlouvu řádně přečetly, s jejím zněním souhlasí a projev vůle je vážně srozumitelný a učiněný nikoliv v tísní. Ze zprávy Finančního úřadu v [redacted] z č.l. 63 soud zjistil, že 3. 11. 1999 byla Finančnímu úřadu v [redacted] doručena žádost jednatelů společnosti [redacted] o zaslání informací, za jaká období nemají podaná daňová příznání na DPH. Finanční úřad odpověděl s tím, že na společnost byl 31. 8. 1999 prohlášen konkurz a od této chvíle veškerá práva a plnění povinností přecházejí na správce konkursní podstaty [redacted]. Oba jednatelé společnosti, tedy obžalovaní od měsíce února 1998 nepodali na Finančním úřadě v [redacted] žádné daňové příznání. Z usnesení Krajského obchodního soudu v Ostravě z č.l. 72, sp. zn. [redacted] soud zjistil, že na majetek dlužníka [redacted] byl vyhlášen konkurz a správcem konkursní podstaty byl stanoven [redacted] ke dni 31. 8. 1999. Ze zprávy Policie ČR, [redacted] z č.l. 106 soud zjistil, že od 23. 1. 1998 se šetřilo ve společnosti [redacted] celkem ve třech případech z podezření trestného činu krádeže, ve všech případech šlo o krádež zemědělských strojů nebo techniky z uvedené firmy, žádnou krádež vloupáním policie nešetřila, nebylo ani hlášeno, že by se ztratilo účetnictví. Z výpisu živnostenského rejstříku fyzické osoby z č.l. 121 soud zjistil, že u Okresního úřadu v [redacted] byl veden [redacted] jako účetní poradce od 20. 7. 1992, činnost byla ukončena 11. 2. 2002 z důvodu úmrtí podnikatele. Ze zprávy Policie ČR, Městského ředitelství v [redacted] z č.l. 239 soud zjistil, že bylo provedeno operativní šetření u

Magistrátu města [redacted], obvodního odd. [redacted] kdy nebylo zjištěno, že by kdekoliv [redacted] vykazoval obchodní činnost v lokalitě [redacted], zde se nenachází žádná podobná firma, která by prodávala hnojiva či chemikálie. Dále bylo provedeno i šetření na obchodním rejstříku u Krajského soudu v [redacted] a živnostenském úřadě v [redacted] a to vždy s negativním výsledkem. Ze seznamu strojů a zařízení odkoupených od rescitulentů z č.l. 314 - 316, když tento doklad není datován ani podepsán vyplývá, že stroje, kterých se má týkat prodej firmy [redacted] jsou poznámkami označeny jako stroje - prodej [redacted].

Po provedeném dokazování bylo jednoznačně prokázáno, že 23. 1. 1998 působili oba obžalovaní jako jednatelé společnosti [redacted] odpovídali tedy za vedení společnosti a také za to, aby daňová přiznání byla řádně a včas podávána u příslušného Finančního úřadu. Za měsíc únor 1998 nepodali daňové přiznání Finančnímu úřadu v [redacted] i když společnost prodala firmě [redacted] strojní zařízení za 470.000 Kč, následně ani nereagovali na výzvu Finančního úřadu k podání daňového přiznání, na základě toho Finanční úřad předpokládal, že daňová povinnost nevznikla, ačkoliv tato ve skutečnosti činila u daně z přidané hodnoty 84.754,20 Kč. V bodě 1 jsou usvědčováni obžalovaní jak samotnou kupní smlouvou, ta i když není datována, přesně z ní vyplývá, v jakém termínu byla uzavřena, jakožto i příjmovým dokladem na částku 470.000 Kč z č.l. 57 je tedy zřejmé, jakožto i z výpovědi a opakovaným písemných přípisů [redacted] který s obžalovanými smlouvu uzavíral, že skutečně k vyplacení částky došlo, není přitom podstatné, jakým způsobem poté s finanční hotovostí obžalovaní naložili, tedy zda-li ji použili či nikoliv na zaplacení dalšího dluhu společnosti [redacted] V tomto případě šlo jednoznačně o příjem společnosti [redacted] Přitom nemůže obstát obhajoba obžalovaných, že stroje fakticky ve společnosti již nebyly, tak jak to popsal [redacted] pracoval sice ještě ve firmě asi po dobu 2 měsíců od doby, kdy nový jednatelé nastoupili do společnosti, nějaká jednání s [redacted] proběhla již za jeho působnosti, ale k faktické dohodě a podpisu smluv došlo až s novými jednateli. Svědek dále popsal, že stroje popsané v kupní smlouvě byly odvezeny až po podpisu smlouvy. Pokud by i podepisoval nějakou fakturu za firmu [redacted] tak jedině se souhlasem jednatelů. Ještě před tím, než nový jednatelé nastoupili do firmy, byly jednou zemědělské stroje odvezeny ze společnosti a pak následně vráceny. I pokud je v seznamu u několika strojů poznámka prodej [redacted] trvá na tom, že tyto stroje předány této firmě před podpisem smlouvy nebyly. Obžalovaný [redacted] navíc připustil, že podpis na kupní smlouvě na č.l. 60 u razítka firmy [redacted] je jeho, je tedy zřejmé, že byl řádně seznámen se všemi smluvními podmínkami a že šlo o svobodný a vážný projev jeho vůle. Svědkyně [redacted] popsala, že účetnictví předala novým jednatelům, zbytek zůstal na firmě, sama neví o žádných vloupání a krádežích účetnictví. Nový jednatelé ji navštívili pouze ve dvou případech. Nepamatuje si, že by firma [redacted] do konce r. 1998 prodávala nějaké větší věci jako traktory a podobně, pokud by k prodeji skutečně došlo, prošly by účetní doklady jejíma rukama. Z výše citovaných důkazů tedy jednoznačně vyplývá, že stroje nebyly prodány v roce 1997, ale až v roce 1998, poté co byla uzavřena kupní smlouva s firmou [redacted] Firma [redacted] si následně uplatnila odpočet DPH za měsíc únor 1998 a to právě z uskutečněného obchodu s firmou [redacted]

Pokud jde o bod 2, bylo prokázáno, že oba obžalovaní nepodalí daňové přiznání k DPH Finančnímu úřadu v [redacted] za květen 1998, i když [redacted] prodali strojní zařízení za částku 1.018.700 Kč, na další výzvy Finančního úřadu nereagovali a v důsledku toho se Finanční úřad domníval, že daňová povinnost nevznikla, ačkoliv tato činila na DPH 183.700 Kč. Obhajoba obžalovaných, že sice finanční prostředky od [redacted] dostaly, avšak použily je na nákup hnojiva, rovněž tak nemůže obstát. Oba obžalovaní jsou usvědčováni svědkem [redacted], který u hlavního líčení popsal, že skutečně věci od obžalovaných odkoupil, zaplatil jim pak v hotovosti celou částku v několika platbách, byl plátcem DPH a následně si uplatnil u Finančního úřadu odpočet, dále jsou usvědčováni fakturami a dodacími listy na č.l. 17 - 21, kde jsou specifikovány jednotlivé obchody i výše částek za prodané stroje, i když 10. 8. 1998 [redacted] převzal výzvu Finančního úřadu v [redacted] k podání daňového přiznání, neučinil tak a daňová povinnost činila u DPH 183.700 Kč. Pokud společnost [redacted], tak jak to vyplývá z č.l. 12, udělila plnou moc [redacted] a to k vedení účetnictví a zastupování před příslušnými úřady 23. 4. 1998, bylo pouze věcí obou jednatelů, jakým způsobem bude spolupráce s daňovým poradcem pokračovat, udělená plná moc je v žádném případě nezavazuje trestní odpovědnosti podávat daňová přiznání u Finančního úřadu v [redacted]. Nepravdivá je i další obhajoba obžalovaných, když šetřením policie, tak jak to vyplývá ze zprávy z č.l. 239, nebylo zjištěno, že by se zde nacházela firma pana [redacted] který měl dodávat chemikálie či hnojiva společnosti [redacted]. Oba obžalovaní nepředložili žádné doklady o nákupu hnojiv či chemikálií v tomto období, což by mohlo mít vliv na výpočet DPH, nemůže obstát ani jejich další obhajoba v tom směru, že účetnictví bylo odcizeno, když z dalších zpráv policie vyplývá, že tato řešila ve třech případech krádeže zemědělských strojů, ani v jednom případě však nešlo o vloupání do kanceláře či ztrátu účetnictví.

Přitom podle zákona č. 588/1992 zákona Sb. o daní z přidané hodnoty v platném znění a to § 9 odst. 1 písm. a) pojmenované uskutečnění zdanitelného plnění se zdanitelné plnění považuje za uskutečněné při prodeji zboží podle kupní smlouvy dnem dodání, v ostatních případech dnem převzetí nebo zaplacení zboží. Podle odst. 5 přijetí zálohy se nepovažuje za uskutečnění zdanitelného plnění. Podle § 10 odst. 1 povinnost uplatnit daň na výstupu vzniká dnem uskutečnění zdanitelného plnění, pokud zákon nestanoví jinak.

Je tedy zřejmé, že v bodě 1 povinnost uplatnit daň z DPH vznikla obžalovaným dnem uskutečněním zdanitelného plnění, přičemž je nutno vycházet z dané kupní smlouvy a výdajového dokladu, pokud jde o datum uskutečnění obchodu s tím, že předmět kupní smlouvy byl skutečně fakticky dodán kupujícímu až v roce 1998, poté-co společnost převzali noví jednatelé, nikoliv dříve, tak jak to potvrdili svědci [redacted] a [redacted], jakož i [redacted].

Po právní stránce soud jednání obžalovaných kvalifikoval shodně s podanou obžalobou jako trestný čin zkrácení daně, poplatků a podobné povinné platby podle § 148 odst. 1 trestního zákon, když ve větším, rozsahu zkrátily daň, přitom je nutno vycházet z hledisek popsaných v § 89 odst. 11 trestního zákona, kde větší škodu se rozumí škoda dosahující částky nejméně 50.000 Kč, zavinění obou obžalovaných soud dovedl minimálně ve formě úmyslu nepřímého předvídaného v § 4 písm. b) trestního zákona, když dobře věděli po převzetí společnosti to, že jsou plátcí DPH a minimálně byli srozuměni s tím, že daňová

přiznání nejsou řádně vyhotovena a jimi podepsána a odeslána Finančnímu úřadu v [REDAKCE] Daň z DPH byla v jejich případě zkrácena tzv. opomenutím, tedy tím, že nejednali tak, jak byli ze zákona povinni a úmyslně nepodali daňové přiznání ze skutečně dosaženého příjmu.

Nebezpečnost činu obžalovaných pro společnost je dána tím, že hrubým způsobem porušili její zájem na ochraně řádného odvodu daní, při hodnocení stupně společenské nebezpečnosti soud přihlédl ke všem okolnostem spáchaného trestného činu, tedy jak způsobu provedení, tak i k vzniklé výši neodvedené daně. Přitom bylo přihlédnuto též k osobám obou obžalovaných.

Obžalovaný [REDAKCE] je soukromým podnikatelem, ze zprávy Městského úřadu [REDAKCE] z č.l. 247 vyplývá, že je znám jako neúspěšný podnikatel, dluží na nájemném nebytových prostor přes 97.000 Kč. Následná exekuce dle soudního rozhodnutí nemohla být provedena vzhledem k dohodě uzavřené mezi manželi [REDAKCE] v níž bylo zrušeno bezpodílové spoluvlastnictví manželů v roce 1996. V opise rejstříku trestů má pouze jeden záznam z roku 1985, k této trestné činnosti se již nedá přihlížet vzhledem k zahlazení.

Obžalovaný [REDAKCE] je soukromým podnikatelem, z místa bydliště k jeho chování není připomínka, v opise rejstříku trestů má pouze jeden záznam, kdy rozsudkem Krajského soudu v [REDAKCE], sp. zn. [REDAKCE] ze dne 14. 4. 200, jež nabylo právní moci 26. 5. 2000 byl uznán vinným ze spáchaní trestných činů podvodů podle § 250 odst. 1, 3 písm. b) trestního zákona, ohrožení pod vlivem návykové látky podle § 201 písm. c) trestního zákona a podplácení podle § 161 odst. 1, 2 trestního zákona, za to byl odsouzen k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 3 roků s podmíněným odkladem na zkušební dobu v trvání 5 roků za současného vystavení dohledu. Současně mu byl uložen trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu v trvání 3 roků.

U obžalovaných nebyly dovozeny jak polehčující, tak ani přitěžující okolnosti.

Podle názoru soudu bude účelu trestu, tak jak to mají na mysli ustanovení §§ 23 a 31 trestního zákona, v případě obžalovaných dosaženo uložením rozdílných trestů. Obžalovanému [REDAKCE] byl uložen trest podle § 18 odst. 1 trestního zákona, ještě v dolní polovině trestní zákonné sazby v trvání 12 měsíců s podmíněným odkladem na kratší zkušební dobu v trvání 2 roků (§ 58 odst. 1, § 59 odst. 1 trestního zákona). Podle názoru soudu jde ještě na obžalovaného [REDAKCE] působit mírným výchovným trestem odnětí svobody, když u něj nebyly shledány přitěžující okolnosti.

Obžalovaný [REDAKCE] se trestné činnosti dopustil dříve, než byl vyhlášen odsuzující rozsudek ve věci Krajského soudu v [REDAKCE] sp. zn. [REDAKCE] za té situace byl ukládán tzv. souhrnný trest, a to podle ustanovení nejpřísněji trestného, tedy § 250 odst. 3 trestního zákona, kde byl ohrožován trestní sazbou 2 léta až 8 let odnětí svobody. Vzhledem k tomu, že obžalovanému byl původním rozsudkem uložen trest odnětí svobody v trvání 3 roků s podmíněným odkladem na maximální zkušební dobu za současného vyslovení dohledu, není možno na něj působit jiným než nepodmíněným trestem odnětí svobody.

Vzhledem k výši zkrácené daně a tomu, že od roku 1998 nebylo nic ze zkrácené daně doplaceno, je nutno na obžalovaného působit již nepodmíněným trestem odnětí svobody, a to výrazně v dolní polovině zákonné trestní sazby v § 250 odst. 3 trestního zákona. Vzhledem k tomu, že obžalovaný ještě nebyl ve výkonu trestu pro úmyslnou trestnou činnost, je soud toho názoru, že je možno v souladu § 39a odst. 3 trestního zákona pro výkon trestu jej zařadit do věznice s dozorem namísto do věznice s ostrahou, aby se tak vyhnul přímému kontaktu s opakovaně odsouzenými recidivisty. Současně podle § 35 odst. 2 trestního zákona byl zrušen výrok o trestu v rozsudku Krajského soudu v [redacted] č.j. [redacted] ze dne 14. 4. 2000, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo, pozbyla podkladu. Dále byl uložen podle § 49 odst. 1 a § 50 odst. 1 trestního zákona obžalovanému trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu v trvání 3 roků, tak jak to bylo v původním rozsudku Krajského soudu v [redacted] sp. zn. [redacted] jehož výrok o trestu byl zrušen.

Poučení: Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do osmi dnů ode dne doručení ke Krajskému soudu v Ostravě prostřednictvím Okresního soudu v Bruntále.

Podané odvolání musí být odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku či řízení předcházejícímu.

Poškozený může podat odvolání pouze pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Okresní soud Bruntál
dne 12. 11. 2003

Mgr. Lumír Čáblík v. r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení: